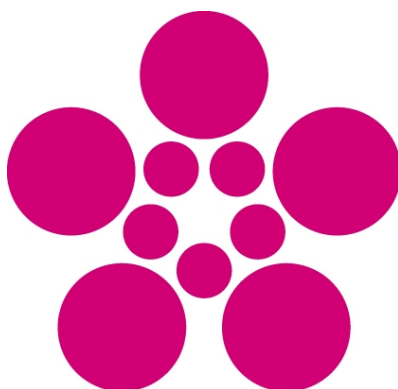

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Státní závěrečná zkouška

studijní program: Hospodářská politika a správa

studijní obor **Strukturální politika EU pro veřejnou správu**

specializace 0, verze 4

bakalářské studium

Obsah

1. Důležité termíny, odevzdání bakalářské práce	3
2. Výňatek ze studijního a zkušebního řádu JU	4
3. Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017	6
4. Okruhy otázek k SZZ	8
Ekonomie a hospodářská politika	9
Regionální ekonomika.....	13
Management a marketing	18
Podnikání v regionu	23
Právo	27

Důležité termíny

mezní termín zápočtů a zkoušek za LS	14. 5. 2021
přihlášky ke státním závěrečným zkouškám	do 26. 2. 2021
odevzdání bakalářské práce	16. 4. 2021
příprava na státní závěrečnou zkoušku	17. 5. – 21. 5. 2021 (1 týden)
státní závěrečné zkoušky	27. 5. 2021
podzimní termín SZZ	říjen 2021

Tiskopisy přihlášek ke státní závěrečné zkoušce jsou k dispozici na [www fakulty](http://www.fakulty) (sekce Studenti).

Odevzdání bakalářské práce

Pro studenty všech studijních oborů bakalářských studijních programů, kteří v akademickém roce 2020/2021 splní všechny podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky (studenti končících ročníků) a podali si ve stanoveném termínu (**nejpozději do 26. 2. 2021**) na studijním oddělení písemnou přihlášku ke státní závěrečné zkoušce konané podle harmonogramu v letním termínu (květnu, červnu) akademického roku 2020/2021 platí následující pokyny:

- ⇒ **bakalářské práce** u oborů bakalářských studijních programů musí být odevzdány vedoucímu práce v jednom vyhotovení **nejpozději do 16. 4. 2021**;
- ⇒ studenti všech oborů bakalářských programů odevzdají na studijním oddělení **7x teze** bakalářské práce **nejpozději do 16. 4. 2021**.

Student je povinen vložit elektronickou verzi své závěrečné práce do systému STAG v souladu s Opatřením rektora o zveřejňování disertačních, diplomových, bakalářských a rigorózních prací studentů JU R 452 ze dne 4. 12. 2020 a čl. 19, odst. 15 Opatření děkana č. 124/2017, a to **nejpozději do 16. 4. 2021** u bakalářských a diplomových prací. Student, který nevloží ke stanovenému datu elektronickou verzi své závěrečné práce do STAGu, nebude připuštěn k její obhajobě.

K obhajobě si každý student připraví **prezentaci** své bakalářské práce:

- téma a cíl/e práce
- hypotézy (pokud jsou)
- metodika
- nejdůležitější zjištění – závěry, doporučení.

Výňatek ze Studijního a zkušebního řádu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Článek 27

1. Řádné ukončení studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu upravují § 45 a 46 zákona. Podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky upravuje § 53 zákona. Součástí státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu je zpravidla obhajoba bakalářské práce. Součástí státní závěrečné zkoušky v magisterském a navazujícím magisterském studijním programu je obhajoba diplomové práce.
2. Student může konat poslední část státní závěrečné zkoušky, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána.
3. Je-li státní závěrečná zkouška kromě obhajoby kvalifikační práce dále členěna na více částí, příslušnou část státní závěrečné zkoušky může student konat, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem počet kreditů odpovídající příslušné části studia, jež je touto částí státní závěrečné zkoušky ukončena, a řádně splnil všechny související povinnosti vyplývající ze studijního programu.
4. Student může konat obhajobu bakalářské nebo diplomové práce, pokud byla tato kvalifikační práce řádně odevzdána a zveřejněna v souladu s § 47b odst. 2 zákona.
5. Student, který v daném akademickém roce splnil všechny podmínky pro konání poslední části státní závěrečné zkoušky, musí tuto složit nejpozději v následujícím akademickém roce a současně v rámci maximální doby studia stanovené podle čl. 7 odst. 2. Nesplnění této podmínky je důvodem k ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. V případech hodných zvláštního zřetele může děkan na žádost studenta lhůtu pro složení státní závěrečné zkoušky prodloužit.
6. Dostavením se ke státní závěrečné zkoušce student prohlašuje, že je schopen zkoušku absolvovat. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku, poruší-li závažným způsobem pravidla zkoušky nebo nedostaví-li se bez řádné omluvy ke zkoušce v termínu, na který se přihlásil, je klasifikován známkou „nevyhověl/-a“ (4). O hodnocení výkonu studenta v ostatních případech rozhodne zkušební komise.
7. Státní závěrečná zkouška a její části se klasifikují známkami: „výborně“ (1), „velmi dobře“ (2), „dobře“ (3) a „nevyhověl/-a“ (4).
8. Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „výborně“ (1), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 1,5 a zároveň žádná ze známek nebyla horší než „velmi dobře“ (2). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „velmi dobře“ (2), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 2,5 a zároveň nejvýše dvě z jejích částí byly klasifikovány známkou „dobře“ (3) a žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „dobře“ (3), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je vyšší nebo rovný 2,5 a zároveň žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Je-li některá část státní závěrečné zkoušky hodnocena známkou „nevyhověl/-a“ (4), je celkový výsledek státní závěrečné zkoušky klasifikován známkou „nevyhověl(a)“ (4).

9. Státní závěrečnou zkoušku nebo její část, za předpokladu, že se člení na části, lze v případě neúspěchu jednou opakovat při splnění podmínek uvedených v odstavci 5.
10. Stanovení obsahu, formy, podmínek a organizačního zabezpečení konání státních závěrečných zkoušek včetně zadávání, vedení, odevzdávání, hodnocení a obhajob kvalifikačních prací upraví vnitřní norma fakulty, a to tak, aby byla přijata dostatečně účinná opatření zajišťující žádoucí úroveň kontroly studia a kvality kvalifikačních prací. Vnitřní norma fakulty stanoví také kvalifikační požadavky na osoby, které vedou kvalifikační práce a nejvyšší počet kvalifikačních prací, které může vést jedna osoba.
11. O průběhu státní závěrečné zkoušky se pořizuje písemný záznam. Hodnocení zkoušky se zaznamená rovněž do IS STAG.
12. Státní závěrečná zkouška je přezkoumatelná pouze po stránce procesní, nikoli po stránce obsahové nebo po stránce adekvátnosti hodnocení výkonu studenta. Klasifikace zkoušky je výsledkem hodnocení studenta, které náleží pouze zkušební komisi a nepodléhá dalšímu přezkumu.
13. Pro obhajoby kvalifikačních prací platí, že:
 - a. tatáž kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky jako bakalářská práce a zároveň jako diplomová práce pro udělení bakalářského a magisterského akademického titulu;
 - b. v případě souběžného nebo dalšího studia jedna kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky ve dvou nebo více různých studiích.

Článek 28

Absolvování studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu

1. Student absolvoval studium ve studijním programu, pokud získal ve skladbě předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia, vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána, a úspěšně vykonal státní závěrečnou zkoušku.
2. Celkové hodnocení studia vyjadřuje stupeň úspěšnosti studenta v průběhu celého studia a klasifikuje se stupni: „absolvoval/-a s vyznamenáním“, „absolvoval/-a“, nebo „neabsolvoval/-a“. Student absolvoval studium s vyznamenáním, jestliže dosáhl vážený studijní průměr za dobu celého studia nejvýše 1,50 a státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem „výborně“. Student je hodnocen stupněm „neabsolvoval/-a“, pokud v rámci lhůt podle čl. 7 odst. 2 a čl. 27 odst. 5 ani při opakování nesložil státní závěrečnou zkoušku.
3. Absolventům studia v bakalářském, magisterském nebo navazujícím magisterském studijním programu se přiznávají akademické tituly a vydávají doklady o řádném ukončení studia v souladu s § 45, 46, 47a, 55 a 57 zákona.

Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017

O studiu v bakalářských a navazujících magisterských programech uskutečňovaných v českém jazyce

Část V.

Státní závěrečná zkouška a vysokoškolské kvalifikační práce

Článek 18

Státní závěrečná zkouška

- (1) Studium bakalářských a magisterských studijních programů na EF JU se ukončuje státní závěrečnou zkouškou. Dnem ukončení studia je den, kdy byla úspěšně vykonána její poslední část.
- (2) Postavení a průběh SZZ upravují zejména § 45 až 47, § 53 a § 55 zákona a čl. 27 SZŘ.
- (3) Ke státní závěrečné zkoušce je student povinen se závazně přihlásit v termínu stanoveném [harmonogramem](#) akademického roku. Přihlášky ke SZZ, termíny a pokyny k odevzdávání VŠKP jsou zveřejňovány formou sdělení děkana s dostatečným předstihem na webové stránce fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#), stejně tak jako okruhy předmětů SZZ podle oborů a specializací pro daný akademický rok. Formuláře pro přihlášení ke SZZ jsou dostupné v sekci [Studijní předpisy a formuláře](#).
- (4) SZZ se skládá z obhajoby VŠKP a ústní zkoušky z předmětů stanovených studijním programem pro příslušný studijní program, resp. jeho obor. Klasifikuje se obhajoba VŠKP a každý předmět SZZ; konečnou klasifikaci obhajoby VŠKP na základě hodnocení vedoucího práce, oponenta a průběhu obhajoby a ústní zkoušky z jednotlivých předmětů SZZ stanoví zkušební komise.
- (5) Při opakování SZZ v případě neobhájené VŠKP student obhajuje přepracovanou VŠKP, nově hodnocenou vedoucím práce a oponentem. Pokud student nevyhověl při ústní zkoušce z jakéhokoliv předmětu SZZ, opakuje pouze tuto ústní zkoušku SZZ.
- (6) SZZ, popřípadě její část (obhajobu VŠKP nebo ústní zkoušku z předmětu SZZ či více předmětů SZZ), lze v případě neúspěchu jednou opakovat, a to při splnění podmínek uvedených v čl. 27 odst. 2 SZŘ, nejdříve však za 3 měsíce po neúspěšném prvním termínu SZZ.
- (7) Datum, čas a organizační zabezpečení SZZ je pro jednotlivé studenty zveřejněn nejpozději 5 dnů před termínem SZZ formou sdělení děkana na webových stránkách fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#). Čas SZZ uvedený v harmonogramu je orientační, studenti se dostaví s předstihem minimálně 1 hodiny.
- (8) Na obhajobu VŠKP a SZZ z předepsaných předmětů studijního plánu je vymezeno studentovi bakalářského programu cca 60 minut, studentovi magisterského programu cca 45 – 60 minut v závislosti na počtu předmětů SZZ předepsaných studijním plánem.
- (9) Průběh SZZ je ze zákona veřejný. Za jeho řádnost, zejména pak za dodržení níže stanovených pravidel jako i za rovné podmínky pro jednotlivé studenty, a za řádnou protokolaci odpovídá předseda zkušební komise.
- (10) Přihlášený student, který se k SZZ nedostaví bez řádné omluvy, je v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ hodnocen známkou „nevyhověl/-a“. Předseda komise zároveň do protokolu vyznačí, že se student nedostavil. Pro možnost omluvy platí čl. 7 odst. 2 přiměřeně. Omluva se v takovém případě adresuje děkanovi, ten též rozhoduje o její důvodnosti. Rozhodne-li děkan o důvodnosti omluvy, hledí se na studenta, jako kdyby přihlášen nebyl. Děkan v takovém případě zajistí, aby bylo do protokolu vyznačeno, že byl následně omluven, a to včetně jména a podpisu osoby,

- kteřá záznam provedla, jako i uvedení data, kdy se tak stalo. Další možnost vzniká omluvenému studentovi až na základě přihlášení k SZZ postupem podle odst. 3 pro další období.
- (11) Jestliže se student k SZZ dostaví, má se v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ za to, že mu v jejím vykonání nebrání žádná relevantní důvody. Po zahájení SZZ se tak již nemůže domoci omluvy nebo následného anulování výsledku, a to ani ze zdravotních důvodů. Svým podpisem na prezenční listině stvrzuje, že byl o této skutečnosti poučen, a že neexistují žádné objektivní či subjektivní potíže, které by vykonání SZZ znemožňovaly.
 - (12) Během SZZ student přesně dodrží pokyny předsedy a ostatních členů komise. Pokud není dále stanoveno jinak či výslovně povoleno předsedou, je v průběhu ústního zkoušení jednotlivých předmětů SZZ nepřípustné
 - a) používat jakékoliv psané poznámky (výjimku tvoří příprava při SZZ bakalářského stupně studia dle odstavce 13 a vypracované odpovědi na otázky vedoucího a oponenta VŠKP) a tištěné materiály, včetně slovníků a příruček;
 - b) používat jakékoliv elektronické přístroje, včetně mobilních telefonů a jiných komunikačních přístrojů, přenosných PC všech typů; výjimkou je použití PC osobami se specifickými potřebami, které o to předem požádaly v rámci žádosti o modifikaci SZZ z důvodu svého znevýhodnění;
 - c) komunikovat s dalšími účastníky SZZ.
 - (13) V případě SZZ v rámci bakalářského studijního programu je průběh obhajoby bakalářské práce a SZZ dán následujícím postupem:
 - a) Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - b) Komise zadá studentovi otázky z jednotlivých předmětů SZZ a ponechá mu 15 minut času na přípravu.
 - c) Po přípravě předstupuje student před komisi a obhajuje bakalářskou práci (15 minut).
 - d) Po obhajobě bakalářské práce následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ, kdy student zodpoví připravené otázky (25 minut).
 - e) Závěrečnou fází SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
 - (14) V případě SZZ v rámci navazujícího magisterského studijního programu je průběh obhajoby diplomové práce a SZZ dán následujícím postupem:
 - a) Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - b) Student obhajuje diplomovou práci (bez přípravy – 15 minut).
 - c) Následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ (bez přípravy - 20 – 30 minut).
 - d) Závěrečnou fází SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
 - (15) Má-li student k zahájení nebo průběhu SZZ námitky, je nutné, aby je uplatnil bezprostředně po vykonání SZZ u zkušební komise jmenované pro SZZ. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen námitky zaznamená do protokolu a předloží je k podpisu studentovi. Svým podpisem student stvrzuje, že obsah zápisu odpovídá jím uplatněným námitkám. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen pod podepsané námitky zaznamená vyjádření komise k nim, a to zejména relevantní okolnosti namítaných skutečností. Při nedostatku místa lze vložit do protokolu samostatný list, na který musí být v protokolu odkázáno. K pozdějším námitkám studenta nebude přihlíženo. Děkan přezkoumá námitky do 14 dnů od obdržení protokolu, v němž jsou obsaženy; předtím může požádat předsedu komise nebo studenta o doplnění informací. Dojde-li děkan k závěru, že namítané skutečnosti měly nebo mohly mít vliv na výsledek SZZ, rozhodne o jejím anulování, resp. o anulování části SZZ, a o zařazení studenta na nejbližší vyhlášený termín obsahově odpovídající SZZ, resp. části SZZ, jež byla anulována. V opačném případě, resp. ve zbývající části, rozhodne o potvrzení výsledku SZZ, a to též, namítá-li student zdravotní nebo obdobné důvody (srov. odstavec 11). Rozhodnutí děkana je konečné.

Okruhy otázek k SZZ

Předměty SZZ:

1. Ekonomie a hospodářská politika
2. Regionální ekonomika
3. Management a marketing
4. Podnikání v regionu
5. Právo

OKRUHY PRO SZZ - BAKALÁŘSKÉ STUDIUM

**studijní obor: STRUKTURÁLNÍ POLITIKA EU PRO VEŘEJNOU SPRÁVU,
SPEC. 0, verze 4**

POVINNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Ekonomie a hospodářská politika (KEN/BZHPE)

(KEN - MIE1/KMIE1 Mikroekonomie 1, KEN - MAE1/KMAE1 Makroekonomie 1, KEN – HP/KHP Hospodářská politika)

Bakalářský studijní program B6202

Studijní obor: Strukturální politika EU pro veřejnou správu

1. TRH A TRŽNÍ MECHANIZMUS, DĚLBA PRÁCE, SMĚNA

Definice trhu, tržní, příkazová a smíšená ekonomika, tržní subjekty, typy trhů, dělba práce, peníze, směna.

2. CHOVÁNÍ SPOTŘEBITELE A FORMOVÁNÍ POPTÁVKY

Racionální chování spotřebitele, měřitelnost užitku, celkový a mezní užitek, indifferenční analýza, linie rozpočtu, rovnováha spotřebitele, přebytek spotřebitele.

3. CHOVÁNÍ FIRMY A FORMOVÁNÍ NABÍDKY

Definice firmy, výroba v krátkém v dlouhém období, produkční funkce, celkový, průměrný a mezní produkt, izokvanta, izokosta, rovnováha firmy, přebytek výrobce, nabídka firmy v krátkém a dlouhém období, alternativní cíle firmy.

4. DOKONALÁ KONKURENCE

Firma v podmínkách dokonalé konkurence, nabídka a bod uzavření firmy, bod zvratu, optimum dokonale konkurenční firmy, vliv změn nákladů a ostatních faktorů na nabídku.

5. NEDOKONALÁ KONKURENCE A HLAVNÍ PŘÍČINY JEJÍHO VZNIKU

Nedokonalá konkurence jako ekonomická realita, charakteristika nedokonalé konkurence, příčiny vzniku nedokonalé konkurence, optimum firmy v podmínkách nedokonalé konkurence.

6. NÁKLADY FIRMY, PŘÍJMY FIRMY, ZISK

Utopené náklady, náklady příležitosti, ekonomické náklady a ekonomický zisk, náklady v krátkém a dlouhém období, průměrné a mezní náklady a příjmy, optimální výše výstupu firmy.

7. FIRMA V PODMÍNKÁCH MONOPOLU, OLIGOPOLU A MONOPOLISTICKÉ KONKURENCE

Monopol, diskriminující monopol, dvoustranný monopol, monopson, oligopol, smluvní oligopol, oligopol s dominantní firmou, monopolistická konkurence, rovnováha, Lernerův index, cenová regulace.

8. TRH VÝROBNÍCH FAKTORŮ

Nabídka a poptávka trhu výrobních faktorů, změny poptávky po výrobním faktoru, výtěžek výrobního faktoru, trh práce, trh půdy, trh kapitálu.

9. NABÍDKA, POPTÁVKA

Nabídková funkce, poptávková funkce, změny v poptávce a v nabídce, posun po křivce a posun křivky, elasticita nabídky a poptávky.

10. TRŽNÍ ROVNOVÁHA

Tržní rovnováha a její dosahování, vlivy posunu nabídkové nebo poptávkové křivky, změny tržní rovnováhy, teorém pavučiny.

11. DŮCHOD A BOHATSTVÍ.

Skladba důchodů, nerovnosti v důchodech a jejich měření, nerovnost v pracovních a vlastnických důchodech, Lorenzův graf a Giniho koeficient, přerozdělovací procesy v ekonomice, vliv přerozdělování na ekonomické aktivity.

12. EXTERNALITY, VEŘEJNÉ STATKY A ASYMETRICKÉ INFORMACE JAKO PŘÍČINY TRŽNÍHO SELHÁNÍ

Tržní selhání, nedokonalá konkurence, pojetí externalit, pozitivní a negativní externality, veřejné statky, příčiny a důsledky vzniku asymetrických informací.

13. TEORETICKÉ PŘÍSTUPY V MAKROEKONOMII

Makroekonomická rovnováha a její modely, dvousektorový model ekonomiky, rovnováha investic a úspor, rovnovážný produkt. Výdajový multiplikátor, cenový mechanismus. Rozdíly přístupů – klasický a keynesiánský.

14. AGREGÁTNÍ NABÍDKA A AGREGÁTNÍ POPTÁVKA

Agregátní poptávka a nabídka - jejich pojetí. Agregátní nabídka a potenciální produkt. Makroekonomická rovnováha, nabídkové a poptávkové šoky. Mezera produktu.

15. NÁRODOHOSPODÁŘSKÉ AGREGÁTY

Ukazatele ekonomické výkonnosti. Hrubý a čistý domácí produkt, metody výpočtu, nominální a reálný domácí produkt. Hospodářský růst. Agregátní výdaje a domácí produkt, národní produkt, disponibilní důchod. Hrubý domácí produkt a ekonomický blahobyt. Nedostatky HDP vykazovaného v systému národního účetnictví.

16. INFLACE

Cenová hladina a způsoby jejího měření. Absolutní a relativní ceny, cenové indexy. Příčiny a druhy inflace, dopady inflace, závažnost inflace slumpflace a stagflace, deflace a desinflace. Protiinflační politika, cílování inflace.

17. NEZAMĚSTNANOST

Definování nezaměstnanosti. Míra nezaměstnanosti, druhy nezaměstnanosti, přirozená míra nezaměstnanosti, dopady nezaměstnanosti. Politika zaměstnanosti.

18. HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA A JEJÍ CÍLE

Cíle hospodářské politiky a jejich účinnost prostřednictvím základních makroekonomických ukazatelů - „magického čtyřúhelníku“, nástroje a formy hospodářské politiky.

19. FISKÁLNÍ POLITIKA, JEJÍ NÁSTROJE

Systém veřejných rozpočtů. Státní rozpočet - příjmy, výdaje, bilance, deficit státního rozpočtu, financování deficitu, strukturální a cyklický deficit, přebytek státního rozpočtu. Lafferova křivka. Nástroje (formy) fiskální politiky, druhy fiskální politiky, efekty fiskální politiky.

20. MONETÁRNÍ POLITIKA, JEJÍ NÁSTROJE

Nástroje monetární politiky. Cíle monetární politiky a druhy monetární politiky. Centrální banka – funkce, nástroje, bilance centrální banky. Bankovní systém, finanční trh. Jednoduchý peněžní multiplikátor a tvorba peněz.

21. PENÍZE A PENĚŽNÍ AGREGÁTY

Definice peněz, nabídka peněz, poptávka po penězích, formy peněz a jejich historický vývoj, význam a funkce peněžní směny. Zlatý standard. Peněžní agregáty. Kvantitativní rovnice směny.

22. VNĚJŠÍ OBCHODNÍ A MĚNOVÁ POLITIKA

Cíle a nástroje vnější obchodní a měnové politiky. Princip absolutních a komparativních výhod. Arbitráž. Protekcionismus. Platební bilance - struktura, vyrovnanost.

23. HOSPODÁŘSKÝ CYKLUS

Definování hospodářského (podnikatelského) cyklu a jeho grafické znázornění. Fáze hospodářského cyklu, příčiny vzniku hospodářského cyklu, typy cyklů, dopady cyklů. Teorém lokomotivy.

24. VYMEZENÍ HOSPODÁŘSKÉ POLITIKY

Základní pojetí vymezení hospodářské politiky. Hospodářská politika v kontextu s ekonomickou teorií

25. TYPOLOGIE A FUNGOVÁNÍ HOSPODÁŘSKÝCH POLITIK

Vymezení typologie hospodářských politik. Fungování hospodářské politiky v ekonomice státu

26. CÍLE A NÁSTROJE HOSPODÁŘSKÉ POLITIKY

Definování cílů hospodářské politiky. Nástroje hospodářské politiky

27. HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA V PODMÍNKÁCH OTEVŘENÉ EKONOMIKY A EVROPSKÉM PROSTORU

Hospodářská politika v podmínkách otevřené ekonomiky. Stabilizační hospodářské politiky a zahraničně obchodní politika. Hospodářská politika v evropském integračním prostoru

28. HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA V REÁLNÉ PRAXI A V České republice

Zhodnocení konceptů dosavadního vývoje hospodářské politiky v České republice.

Definování hospodářské politiky v reálné praxi.

29. KONSENSUS V HOSPODÁŘSKÉ POLITICE

Vymezení konsensu v hospodářské politice

Literatura:

FALTOVÁ LEITMANOVÁ, I. a kol.: *Mikroekonomie I – pro bakalářské studium*. Ekopress 2019, 172 s.

MACÁKOVÁ A KOL. : *Mikroekonomie-základní kurs*. Melandrium 2005

MANKIW, N. G.: *Zásady ekonomie*. Praha, Grada, 1999.

HLADKÝ, J., LEITMANOVÁ, I. *Makroekonomie I*. České Budějovice, ZF JU 1997, 90 s.

HOLMAN, R. *Ekonomie*. Praha, C. H. Beck 2000, 726 s.

PAVELKA, T. *Makroekonomie*. Melandrium 2007, s. 278

BURDA, M., WYPLOSZ, CH. *Macroeconomics: A European Text*. Oxford University Press 2009

NĚMCOVÁ, INGEBORG A KOL. *Ekonomická governance v hospodářsky vyspělých státech v kontextu mezinárodních vztahů*. 1. vyd. Praha: Professional Publishing, 2007.

KLIKOVÁ, CH., KOTLÁN, I. A KOL. *Hospodářská politika*. Ostrava - Sokrates, 2006.

TOMEŠ, Z. A KOL. *Hospodářská politika 1900-2007*. Vyd. 1. Praha: C. H. Beck, 2008. ISBN 978-80-7400-002-7.

NĚMCOVÁ, I., ŽÁK, M. *Hospodářská politika*. Grada Publishing, Praha, 1997.

Předmět SZZ: Regionální ekonomika (KRM/BZREK)

(KRM – REK/KREK Regionální ekonomika, KRM – EEZP/KEEZP Ekopolitika a ekonomika životního prostředí, KRM – VSRR/KVSRR Veřejná správa a regionální rozvoj)

Bakalářský studijní program B6202

Studijní obor: Strukturální politika EU pro veřejnou správu

1. ZÁKLADNÍ DEFINICE VEŘEJNÉ SPRÁVY

Státní správa a samospráva, dělení veřejné správy. Dělbá moci – parlament, prezident, vláda, Ústavní soud, ostatní soudy, veřejná správa a dělbá moci.

2. ÚSTŘEDNÍ STÁTNÍ SPRÁVA V ČR

Kompetenční zákon, složení ústřední státní správy. Úřad vlády. Reforma ústřední státní správy. Služební zákon. Mezinárodní spolupráce ČR v otázkách veřejné správy (regulační reforma OECD, Rada Evropy).

3. OBECNÍ A KRAJSKÉ ZŘÍZENÍ

Historický vývoj územní veřejné správy v českých zemích, její transformace a reforma od roku 1989. Definice a působnost obce/kraje, občanství obce/kraje, orgány obce/kraje, horizontální spolupráce, působení v evropském správním prostoru.

4. KONTROLNÍ A KOORDINAČNÍ MECHANISMY VE VEŘEJNÉ SPRÁVĚ

Kontrola na úrovni ústřední státní správy, kontrola na úrovni obcí a krajů (dle zák. č. 128/2000 Sb. a 129/2000 Sb.). Vertikální koordinace v rámci přenesené působnosti. Horizontální koordinace na úrovni ústřední státní správy a na úrovni obcí a krajů. Veřejná správa a podpora regionálního rozvoje.

5. FINANCOVÁNÍ ÚZEMNÍ VEŘEJNÉ SPRÁVY

Struktura příjmů obcí a krajů. Změny ve stanovení daňových příjmů ze sdílených daní od roku 2000 (novely z let 2007 a 2012). Výlučné daně. Ostatní příjmy.

6. TERMINOLOGICKÉ SOUVISLOSTI REGIONÁLNÍ EKONOMIKY

Region, typy regionů, regionalismus, regionalistika. Vysvětlení základních pojmů a uvedení příkladů – region, typy regionů, regionalismus, regionalistika. Základní sídelní trendy ovlivňující strukturu regionální ekonomiky – urbanizace, suburbanizace, desurbanizace, reurbanizace.

7. PŘÍSTUPY K VYMEZENÍ POJMU „ROZVOJ“

Ekonomický, regionální/lokální, územní, udržitelný. Vymezení pojmu rozvoj v kontextu různých přídomků (ekonomický, regionální, lokální, územní, udržitelný). Vysvětlení interních a externích faktorů ovlivňujících rozvoj. Současné přístupy k formování rozvoje (např. Porterova hypotéza).

8. REGIONÁLNÍ EKONOMIKA A JEJÍ ROZDÍLY OPROTI NÁRODNÍ EKONOMICE

Specifika regionální ekonomiky a možností jejího ovlivnění ve srovnání s koordinací ekonomiky na národní úrovni. Hlavní trendy formování regionální úrovně, tj. divergenční vs. konvergenční v rámci ČR i EU.

9. VÝZNAM REGIONÁLNÍCH DISPARIT V HOSPODÁŘSKÉM VÝVOJI STÁTŮ EU I ČR

Pojem regionální disparita – vysvětlení jako rizika i potenciálu rozvoje. Typologie regionů dle různých typů regionálních disparit. Příklady v EU a ČR.

10. ZÁKLADNÍ REGIONÁLNÍ EKONOMICKÉ TEORIE A JEJICH ODLIŠENÍ

Keynesiánský a neoklasický přístup. Příklady teorií regionálního rozvoje.

11. EKONOMICKÁ ÚROVEŇ VERSUS EKONOMICKÁ SÍLA REGIONŮ (KONVERGENČNÍ A DIVERGENČNÍ TRENDY)

Vysvětlení pojmu ekonomická úroveň a ekonomická síla regionů. Příklady indikátorů pro měření. Současné trendy v ČR a EU. Ekonomická úroveň vs. Životní úroveň v regionech.

12. NÁSTROJE REGIONÁLNÍ POLITIKY – OBECNÉ VYMEZENÍ A VAZBA NA EKONOMIKU REGIONŮ

Makroekonomické nástroje regionální politiky. Mikroekonomické nástroje regionální politiky. Institucionální nástroje regionální politiky.

13. PROSTOROVÉ USPOŘÁDÁNÍ EKONOMIKY A REGIONÁLNÍ EKONOMICKÁ STRUKTURA

Faktory ovlivňující uspořádání ekonomiky (vnitřní a vnější). Vliv uspořádání ekonomiky na hospodářskou politiku státu. Státní politiky a regionální ekonomika – ekonomický liberalismus vs. ekonomický intervencionismus.

14. TRANSFORMACE EKONOMIKY ČR V 90. LETECH 20. STOLETÍ A JEJÍ SOUVISLOSTI S PROMĚNOU REGIONÁLNÍ EKONOMICKÉ STRUKTURY

Hlavní vývojové fáze transformace ekonomiky ČR a klíčové přístupy. Vliv transformace ekonomiky na její proměnu – dopady na regionální rozdíly. Odlišení vývoje v hlavních sektorech v období transformace – primér, sekundér, terciér.

15. PŘÍMÉ ZAHRANIČNÍ INVESTICE V ROZVOJI REGIONŮ

Vymezení pojmu PZI a jejích forem. Vývoj PZI v ČR od 90. let až po současnost. Dopady PZI na rozvoj regionů ČR, vč. vymezení negativních důsledků.

16. REGIONÁLNÍ TRH PRÁCE A MIGRACE JAKO EKONOMICKÝ FAKTOR OVLIVŇUJÍCÍ ROZVOJ REGIONŮ

Role lidských zdrojů v rozvoji regionů (z hlediska kvantity i kvalifikace). Regionální trhy práce a příslušné problémy. Migrace v rámci státu jako ekonomický faktor ovlivňující rozvoj regionů.

17. PROBLEMATIKA EFEKTIVNOSTI NA ÚROVNI OBCÍ/MĚST (ÚZEMNÍ FINANCE JAKO SOUČÁST VEŘEJNÝCH FINANCÍ, VÝZNAM V REGIONÁLNÍ EKONOMICE, MAJETEK JAKO EKONOMICKÝ NÁSTROJ)

Územní finance jako součást veřejných financí – místní a regionální financování. Význam v regionální ekonomice – rozpočty obcí. Majetek jako ekonomický nástroj rozvoje obcí a měst.

18. ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ V RÁMCI POLITIKY ÚZEMNÍHO ROZVOJE ČR, TRH PŮDY

Územní plánování – vymezení pojmu a role v místním rozvoji. Politika územního rozvoje ČR – vymezení a vazba na územní plánování. Trh s půdou v rámci územního plánování.

19. HISTORIE EKOPOLITIKY ZÁKLADNÍ POJMY, ROLE INFORMACÍ

Příroda, životní prostředí; Politika, ekopolitika; Ekosystém, ekotop a biotop; Změny v přístupu společnosti k přírodě – historie, vývoj, Den země, Antropocén; Environmentalismus versus ekologie – srovnání; Environmentalismus a jeho formy; Role informací- právo na informace a zákon, v němž je toto zakotveno.

20. DOPRAVNÍ A ENERGETICKÁ POLITIKA EU A ČR S OHLEDEM NA ŽP

Doprava EU – problémy; Společná dopravní politika – Bílá kniha, Itinerář Doprava; Význam dopravy v ekonomice ČR; Vliv dopravy na životní prostředí; Energetická koncepce EU a ČR; Hlavní dokumenty týkající se energetiky v ČR a EU; Obnovitelné zdroje; podpora solárních panelů v ČR- nedostatky.

21. SPOLEČNÁ ZEMĚDĚLSKÁ POLITIKA (CAP) ZEMĚDĚLSTVÍ

Příčiny existence a trvání CAP; Vliv zemědělství na životní prostředí a ekologické zemědělství; Reformy Společné zemědělské politiky; Společná zemědělská politika a Program rozvoje venkova.

22. VODA A PŮDA JAKO PŘEDMĚT POLITIKY (EU A ČR)

Kvalita vody; Politika, dokumenty, legislativa EU, ČR; Voda podzemní, povrchová – „vodní stopa“. Půda- funkce; Předmět odvětvových politik; Předmět ochrany- součást ŽP

23. OVZDUŠÍ A POLITIKA SPOJENÁ S KLIMATICKÝMI ZMĚNAMI A CO2 (EU A ČR)

Znečišťování ovzduší; Ochrana ovzduší v EU, Ochrana ovzduší v ČR, zelená úsporám; Globální oteplování a ochrana klimatu na mezinárodní úrovni; Kjótský protokol, závazky, summity, konference; Uhlíková stopa, historie vzniku, výpočet.

24. SROVNÁNÍ VÝVOJE A PŘÍSTUPŮ K EKOPOLITICE V EVROPSKÉ UNII A USA

Rozdílné přístupy a postavení politiky ochrany životního prostředí v EU a USA; Princip předběžné opatrnosti „precautionary principle“; Politické a institucionální podmínky pro environmentální politiku v EU a USA; Implementace a vymáhání environmentální politiky; Porovnání regulačních systémů v EU a USA.

25. PRINCIP TRVALE UDRŽITELNÉHO ROZVOJE A JEHO POLITICKÁ PODPORA

Vymezení a definice trvale udržitelného rozvoje; Silná a slabá definice udržitelného rozvoje; Konference a světové summity o životním prostředí a trvale udržitelném rozvoji; Strategické dokumenty a instituce týkající se udržitelného rozvoje v EU; Hlavní politické dokumenty týkající se udržitelného rozvoje v ČR; Rada vlády pro trvale udržitelný rozvoj v ČR.

Literatura:

Blažek, J., & Uhlíř, D. (2020). Teorie regionálního rozvoje. 3. vyd. Praha: Karolinum.

Čadil, J. (2010). Regionální ekonomie (teorie a aplikace). Nakladatelství C. H. BECK, Praha.

Pavlík, M., & kol. (2019). Regiony budoucnosti – spolupráce, bezpečí, efektivita. Praha: Grada.

Pělucha, M. (2012). Venkov na prahu 21. století. 1. vyd. Praha: Alfa.

Pělucha, M., Kasabov, E. (2019). Rural Development in the Digital Age Exploring Neo-Productivist EU Rural Policy, 1st Edition. Routledge, London.

Zahradník, P. (2017). Kohezní politika Evropské unie. Praha: C. H. Beck.

Dvořáková Líšková, Z., Cudlínová, E. (2015). Ekopolitika a ekonomika životního prostředí. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Ekonomická fakulta.

Johanisová, N. (2014). Vybrané kapitoly z ekologické ekonomie. Brno: Masarykova Univerzita.

Slavíková, L. (2012). Ekonomie životního prostředí - teorie a politika. Praha: Nakladatelství Alfa.

Tomšík, K. (2016). Evropská integrace a environmentální ekonomika. Praha: Česká zemědělská univerzita v Praze.

Vávra, J., & Lapka, M., & Cudlínová, E. (Eds.). (2015). Ekonomika v souvislostech. Praha: Filozofická fakulta UK v Praze.

Čmejrek, J., & Čopík, J. (2016). Veřejná správa. Vysokoškolská učebnice. Ekonomická fakulta JU, České Budějovice. Dostupné na: <http://omp.ef.jcu.cz/index.php/EF/catalog/book/4>

Peková, J. (2011). Finance územní samosprávy – teorie a praxe v ČR. Praha: Wolters Kluwer.

Provazníková, R. (2015). Financování měst, obcí a regionů: teorie a praxe. Praha: Grada Publishing.

Sedmihradská, L. (2015). Rozpočtový proces obcí. Praha: Wolters Kluwer.

Schelle, K. (2016). Dějiny veřejné správy. Praha: Wolters Kluwer.

[Zákon č. 128/00 Sb. O obcích](#)

[Zákon č. 129/00 Sb. O krajích](#)

[Zákon č. 248/00 Sb. O podpoře regionálního rozvoje](#)

Internetové zdroje:

<http://www.regionálnírozvoj.cz>

<http://www.uloz.to>

- Regionální a municipální ekonomika
- Ekonomika územního rozvoje
- Regionální rozvoj

❖ MRR:

❖ <https://mmr.cz/getmedia/58c57a22-202d-4374-af5d-cbd8f9454adb/SRR21.pdf.aspx?ext=.pdf>

❖ MŽP:

[https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/statni_politika_zivotniho_prostredi/\\$FILE/OEDN-statni_politika_zp-20130110.pdf.pdf](https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/statni_politika_zivotniho_prostredi/$FILE/OEDN-statni_politika_zp-20130110.pdf.pdf)

POVINNĚ VOLITELNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Management a marketing (KŘE/BZMME)

(KŘE - MANZ/QMANZ Management, KOD - ZMA/KZMA Marketing, KEN - EP1/QEP1 Ekonomika podniku)

Bakalářský studijní program B6202

Studijní obor: Strukturální politika EU pro veřejnou správu

1. PODSTATA MANAGEMENTU

Pojmy manažer, management. Vztah řízení k ostatním vědám. Úrovně managementu. Manažerské role, dovednosti, vlastnosti. Manažerské funkce. Historický vývoj managementu. Koncepce 7S.

2. PLÁNOVÁNÍ

Charakter plánování, prvky plánování, význam plánování, stanovení cílů a priorit, konflikty mezi cíli, měřítko cílů, zdroje. Typy cílů, formulování cílů, management podle cílů, charakteristika dobře stanovených cílů. Obsah plánů, členění plánů, princip SMART. Řízení času.

3. STRATEGICKÉ ŘÍZENÍ

Pojem strategické řízení, strategie, integrovaný model procesu strategického řízení, vize. Poslání, cíle, strategie organizace. Analýzy vnitřního (finanční analýza, analýza výsledků v jednotlivých funkčních oblastech) a vnějšího prostředí podniku (STEP analýza, Porterův model), analýza zájmových skupin, SWOT analýza, SWOT matice, typologie strategií, benchmarking, formulace strategie, hodnocení a výběr strategie, realizace a kontrola strategie.

4. ORGANIZOVÁNÍ

Pojem organizování, prvky organizování, plochá a strmá organizační struktura, liniově štábní struktura, funkční struktura, divizní struktura, hybridní struktura, maticová struktura, vývojové tendence v organizační architektuře. Delegování pravomocí, specializace, rozpětí řízení. Organizační struktura, odpovědnost, autorita, centralizace, decentralizace, faktory ovlivňující volbu organizační struktury.

5. VEDENÍ LIDÍ A ŘÍZENÍ LIDSKÝCH ZDROJŮ

Pojem vedení, moc, teorie vedení založené na osobních kvalitách a způsobu chování, teorie manažerské mřížky, situační teorie (kontingenční teorie, teorie cesta-cíl). Pojem vůdcovství,

lídr. Vedení týmu. Význam lidských zdrojů, proces řízení lidských zdrojů. Pojem řízení lidských zdrojů, personální činnosti (plánování, získávání, výběr, hodnocení, odměňování, vzdělávání).

6. MOTIVACE

Pojem motivace, motivační proces, teorie motivace zaměřené na obsah (Maslowova hierarchie potřeb, Herzbergova dvoufaktorová teorie), teorie zaměřené na proces (Stimulační teorie). Teorie X a Y.

7. ROZHODOVÁNÍ

Pojem rozhodování, obsahová a procedurální stránka rozhodování, dobře a špatně strukturované problémy, rozhodovací proces, prvky rozhodování, rozhodování za rizika a nejistoty, postoj rozhodovatele k riziku. Rozhodovací matice a stromy. Princip optimalizace a satisfakce.

8. MANAŽERSKÁ KOMUNIKACE

Pojem komunikace, význam komunikace, proces a prvky komunikace, sestupná, vzestupná, horizontální a diagonální komunikace, interpersonální komunikace. Bariéry efektivní komunikace, překonávání bariér. Verbální a neverbální komunikace, výhody a nevýhody ústní a písemné komunikace, elektronická komunikace, porady. Prezentování.

9. PODNIKOVÁ KULTURA

Pojem podniková kultura, úrovně podnikové kultury, prvky podnikové kultury, soudobé pojetí podnikové kultury, typologie podnikové kultury podle výrazného determinantu, diagnostika podnikové kultury, změna podnikové kultury, nástroje a principy změny.

10. KONTROLOVÁNÍ

Pojem kontrola, členění kontrolních procesů, fáze kontroly, hodnotící kritéria kontroly, funkce a předmět kontroly, subjekt kontroly, časová dimenze kontroly, audit, controlling, vnitřní kontrolní systém. Typy kontroly.

11. PODNIK A PODNIKÁNÍ

Podnik jako součást národního hospodářství (podnik jako institucionalizované podnikání), cíle a funkce podniku, členění podniků.

12. ZALOŽENÍ PODNIKU

Činnosti související se založením podniku. Vliv právní formy na založení podniku.

Postup při zakládání podniku (živnost, obchodní korporace). Zakladatelský rozpočet.

13. MAJETKOVÁ A KAPITÁLOVÁ VÝSTAVBA PODNIKU

Majetková struktura podniku; dlouhodobý majetek - vymezení, oceňování, opotřebení a

amortizace, odpisování dlouhodobého majetku, účetní a daňové odpisy; oběžný majetek - vymezení, oceňování.

Kapitálová struktura podniku; vlastní kapitál, cizí kapitál, optimální kapitálová struktura.

14. VÝNOSY, NÁKLADY, VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ

Vztahy mezi výnosy, náklady a výsledkem hospodaření. Výnosy; tvorba výnosů.

Náklady; manažerské pojetí nákladů, nákladové funkce, nástroje řízení nákladů. Kalkulace nákladů. Výsledek hospodaření podniku a jeho užití. Analýza vztahů mezi výnosy, náklady a ziskem; bod zvratu, maximalizace zisku. Cash flow.

15. CENY

Stanovení ceny nového výrobku; výběr metody stanovení ceny. Cenové změny.

16. ZÁSOBOVÁNÍ

Formy, metody a postupy při řízení zásobovacího procesu. Bilance materiálu, propočty spotřeby materiálu, řízení zásob (normy zásob).

17. VÝROBNÍ ČINNOST PODNIKU

Charakter výrobní činnosti. Produkční funkce - teoretický základ ekonomiky výroby.

Optimální kombinace výrobních faktorů. Výrobní kapacita a její využití.

18. INVESTIČNÍ ČINNOST PODNIKU

Pojetí, druhy a financování investic. Hodnocení efektivnosti investic; statické a dynamické metody hodnocení investic. Srovnávání investičních variant.

19. SANACE A ZÁNİK PODNIKU

Krizový vývoj podniku. Sanace v akciové společnosti. Zánik podniku.

20. PODSTATA MARKETINGU

Důvod vzniku marketingu a význam pro organizaci a společnost. Základní terminologie, orientace firem na trhu. Definice marketingu. Vztah marketingu k výrobě. Proces marketingu. Charakteristika „4C“ a nástrojů marketingu - „4P“ – „P“.

21. MARKETINGOVÉ PROSTŘEDÍ

Členění marketingového prostředí (makro, mikro; vnější, vnitřní). Vlivy, faktory, subjekty, prvky a nástroje, důvod, význam a metody jejich analyzování. Dokonalé a nedokonalé konkurenční prostředí. Identifikace konkurentů, tržní a průmyslové pojetí konkurence, odhad reakce konkurenta, konkurenční strategie, určování slabých a silných stránek konkurence. Analýza konkurence - Porterův model pěti konkurenčních sil v odvětví.

22. TRHY SPOTŘEBITELSKÉ A TRHY ZPROSTŘEDKOVATELSKÉ

Charakteristika spotřebitelských trhů a trhů zprostředkovatelů (obchodníci, dopravci apod.). Prognózování poptávky. Druhy zákazníků. Model kupního chování konečného spotřebitele – vnější (ostatní i marketingové podněty) a vnitřní stimuly (charakteristiky i rozhodovací proces – spotřebitele) a kupní situace. Charakteristika trhu organizací – průmysloví zákazníci a zprostředkovatelé, vlivy a činitelé, proces jejich kupního rozhodování. Typy průmyslových zákazníků a zákazníků - zprostředkovatelů.

23. SEGMENTACE TRHU

Důvody segmentování trhu. Široké trhy, potenciální trhy, stávající trhy, cílové trhy. Typy a postupy segmentace jednotlivých trhů, význam segmentace trhu pro organizaci/podnik. Charakteristika cílových segmentů, hlediska segmentačních proměnných a jejich význam, fáze segmentace. Hodnocení a výběr tržních segmentů.

24. MARKETINGOVÝ VÝZKUM A MARKETINGOVÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM

Vztah marketingu a marketingového výzkumu. Proces marketingového výzkumu (plánovací, realizační a hodnotící fáze). Typy, druhy a kategorie marketingového výzkumu. Práce s cílovou skupinou, výběrový soubor, zdroje dat, metody sběru primárních dat i sekundárních dat. Základní pojmy. Interní informační systém. Zpravodajský informační systém. Marketingový výzkumný systém. Marketingový systém na podporu rozhodování. Jejich charakteristiky, pravidla tvorby, význam a využití.

25. PRODUKT

Pojem, podstata, charakteristiky a vlastnosti produktu. Značka. Klasifikace – třídění, produktová politika, úrovně, dimenze a vrstvy produktu. Životní cyklus produktu. Strategie v jednotlivých fázích životního cyklu produktu. Podnikatelské hodnocení produktu. Inovace a nové produkty.

26. CENA PRODUKTU

Cíle cenové politiky. Charakteristika pojmu. Řešení cenové otázky – tvorba ceny, klíčové faktory, postup stanovení ceny, význam výpočtu bodu zvratu. Cenová přizpůsobivost – diferenční ceny, cenové zvýhodnění a slevy, ceny podporující prodej, geografické hledisko. Cenové změny a reakce na tyto změny.

27. DISTRIBUCE (UMÍSTĚNÍ) PRODUKTU

Distribuční cesty a jejich uspořádání – strategie, formy, úrovně, členění, funkce, uspořádání. Distribuční jednotky a jejich organizace – sklady, prodejní jednotky, druhy, typy, formy,

organizace – druhy obchodního procesu (maloobchodní, velkoobchodní).

28. PODPOROVÁNÍ, PODNĚCOVÁNÍ (PROPAGACE) PRODUKTU

Nástroje podněcování, podporování (promotion, propagace) produktu. Reklama - vznik, význam, funkce, nositelé (prostředky a zprostředkovatelé), forma, strategie, účinnost. Public relations – formy, nástroje, cíle, postavení a význam pro podnik/organizaci. Podpora prodeje – členění, druhy, formy, nástroje, jejich význam využití a efektivita. Význam a využití forem osobního prodeje. Direct marketing.

29. PROCES MARKETINGOVÉHO ŘÍZENÍ

Způsoby organizování marketingové činnosti a charakteristika marketingu k ostatním oddělením v podniku/organizaci. Strategické budování marketingové orientace celé firmy. Marketingové poslání, cíle, příležitosti, strategie, marketingové plány. Realizace marketingu. Kontrola marketingové činnosti. Marketingový audit.

Literatura:

Řehoř, P. a kol. (2018). *Management*. České Budějovice: EF JU.

Donnelly, J. H., Gibson, J. L., & Ivancevich, J. M. (2007). *Management*. Praha: Grada.

Robbins, S. P., & Coulter, J. (2004). *Management*. Praha: Grada.

Veber, J. (2009). *Management: základy, moderní manažerské přístupy, výkonnost a prosperita*. Praha: Management Press.

SYNEK, M., & KISLINGEROVÁ, E. (2010). *Podniková ekonomika*. 5. přeprac. a dopl. vyd. Praha: C. H. Beck

KRUTINA, V., & NOVOTNÁ, M. (2014). *Ekonomika podniku: (cvičení)*. (3., aktualiz. a rozš. vyd., 136 s.) České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. Ekonomická fakulta.

WÖHE, G., KISLINGEROVÁ, E., & MAŇASOVÁ, Z. (2007). *Úvod do podnikového hospodářství*. (2. přeprac. a dopl. vyd., xxix, 928 s.) Praha: C.H. Beck.

MAREK, P. (2009). *Studijní průvodce financemi podniku*. (2. aktualiz. vyd., 634 s.) Praha: Ekopress.

Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích v platném znění.

Boučková, J. (2003). *Marketing*. Praha: C.H. Beck.

Horáková, H. (2003). *Strategický marketing*. Praha: Grada.

Kotler, P., & Armstrong, G. (2009). *Principles of marketing*. Upper Saddle River, NJ: Pearson.

Švarcová, M. (2012). *Marketing – Grafická podpora přednášek*. Zeleneč: Profess Consulting.

Švarcová, M. (2016). *Základní principy marketingu*. Praha: Idea servis.

Předmět SZZ: Podnikání v regionu (KRM/BZPR)

(KŘE – MSP/QMSP Malé a střední podnikání, KRM - REM1/KREM1 Regionální management 1, KRM – RS/KRS Řízení služeb)

Bakalářský studijní program B6202

Studijní obor: Strukturální politika EU pro veřejnou správu

1. REGIONY A PRINCIP REGIONALIZACE

Hlavní typy regionů, účel a význam vymezení regionů, euroregiony.

2. TRVALE UDRŽITELNÝ ROZVOJ REGIONŮ

Definice a indikátory udržitelnosti, místní Agenda 21, priority udržitelného územního rozvoje a environmentální politiky.

3. REGIONÁLNÍ MANAGEMENT

Vymezení pojmu regionální management. Různá pojetí regionálního managementu.

4. REGIONÁLNÍ A ROZVOJ A KRITÉRIA REGIONÁLNÍHO ROZVOJE

Faktory regionálního rozvoje. Přístupy k řešení regionálního rozvoje. Strategické plánování a regionální rozvoj. Strategické dokumenty, regionální strategie. Aktéři regionálního rozvoje.

5. REGIONÁLNÍ POLITIKA

Důvody uskutečňování regionální politiky. Formy uplatňování regionální politiky. Principy a nástroje regionální politiky v EU. Strukturální fondy EU. Integrační procesy v Evropě, legislativní rámec regionální politiky a územního rozvoje.

6. REGIONÁLNÍ POLITIKA ČR V OBDOBÍ 2014 – 2020, 2021 - 2027

Struktura programovací úrovně EU, státní, regionální. Operační programy 2014 – 2020, 2021 - 2027.

7. VÝZNAM SLUŽEB V EKONOMICE

Charakteristika služeb, jejich postavení v sektorech národní ekonomiky, druhy služeb.

8. ŘÍZENÍ NABÍDKY A POPTÁVKY VE SLUŽBÁCH

Poptávka po službách, strategie řízení poptávky, nástroje řízení poptávky, teorie front.

9. PERSONALISTIKA VE SLUŽBÁCH

Význam lidí ve službách, dílčí úkoly řízení lidských zdrojů ve službách.

10. PRODUKTOVÁ POLITIKA VE SLUŽBÁCH

Model základního a periferního produktu, značková politika, komercializace a eliminace služby z trhu.

11. DISTRIBUCE SLUŽEB

Flexibilita produkce, flexibilita spotřeby. Role zprostředkovatelů, typy a výběr zprostředkovatelů.

12. CENOVÁ POLITIKA VE SLUŽBÁCH

Cenové strategie a taktiky, alternativní náklady a akční rádius služeb, hodnota služby pro zákazníka, metoda SERVQUAL.

13. KOMUNIKAČNÍ POLITIKA VE SLUŽBÁCH

Vliv verbální reklamy, komunikační mix, internetová multifunkční komunikace ve službách.

14. VÝZNAM MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNIKŮ

Definice, význam a charakteristické rysy MSP, instituce podporující rozvoj MSP – vládní, nevládní.

15. ZALOŽENÍ NOVÉHO PODNIKU

Co je podnikání, kdo je podnikatel, motivace a osobní předpoklady, předpoklady úspěšného zahájení podnikání, překážky, ohrožení a příčiny neúspěchu v podnikání, podnikatelský plán.

16. PŘEVZETÍ PODNIKU

Jednání o převzetí podniku, možné formy převzetí, zhodnocení dosavadních cílů a strategie, úvaha o dalším rozvoji podniku, realizace převzetí podniku.

17. MANAGEMENT MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNIKŮ

Principy řízení MSP, řízení dalšího vývoje podniku.

18. ŘÍZENÍ LIDSKÝCH ZDROJŮ V MSP

Nároky kladené na zaměstnance a zaměstnavatele, řízení lidských zdrojů.

19. MARKETING V MSP

Marketingová strategie, produkt, cena, distribuční cesty, komunikace.

20. MALOOBCHOD, SLUŽBY

Drobný prodej, služby, charakteristika služeb.

21. INOVACE A VĚDECKOTECHNICKÉ PARKY V MSP

Inovace, inovační systém, inovační podnikání, regionální systémy inovací, VTP.

22. FORMY SPOLUPRÁCE MSP

Partnerství, podnikatelské sítě, klastry, strategická spojení, pevná spojení.

Literatura

Blažek, J., & Uhlíř, D. (2020). Teorie regionálního rozvoje - nástin, kritika, implikace. 3. vyd. Praha, Karolinum.

Foret, M. (2013). Management v regionálním rozvoji. Brno: Mendelova univerzita v Brně.

Redlichová, R. (2014). Regionální ekonomika pro bakalářské studium: Regional economy for bachelor studies. Brno: Mendelova univerzita v Brně.

Stejskal, J., & Kovárník, J. (2009). Regionální politika a její nástroje. Nakladatelství Portál, Praha.

Zahradník, P. (2017). Kohezní politika Evropské unie. Praha: C. H. Beck.

Škodová Parmová, D. (2012). Konkurenceschopnost a služby pro podnikatele: význam řízení služeb pro podnikatele při zvyšování konkurenceschopnosti vybraných národních ekonomik. 1. vyd. Praha: Alfa Nakladatelství.

Tučková, Z. (2013). Ekonomika služeb. Vyd. 1. Praha: Wolters Kluwer Česká republika.

Vašítková, M. (2014). Marketing služeb: efektivně a moderně. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Grada.

Bednářová, D., & Škodová Parmová, D. (2020). Malé a střední podnikání. České Budějovice: JU, Ekonomická fakulta.

Srpová, J., & Řehoř, V. (2020). Základy podnikání. Praha: Grada Publishing.

Příkrylová, J., & kol. (2019). Moderní marketingová komunikace. 2. zcela přepracované vydání. Praha: Grada Publishing.

Veber, J., Srpová, J., & kol. (2012). Podnikání malé a střední firmy. Praha: Grada Publishing.

Slavík, J. (2014). Marketing a strategické řízení ve veřejných službách: jak poskytovat zákaznický orientované veřejné služby. 1. vyd. Praha: Grada.

MMR:

https://www.dotaceeu.cz/getmedia/4a37e725-2f85-450d-b95e-eb0208b95e95/Abeceda_aktualizace-2018_fin.pdf.aspx?ext=.pdf

<https://www.dotaceeu.cz/getmedia/52360afb-7485-4bba-9e83-862f62e72c12/ESI-fondy-v-kostce-3-vyd-web.pdf.aspx?ext=.pdf>

https://www.mmr.cz/getmedia/368f87a5-93f6-493a-b499-79055f84f1ed/IPRU_ISBN_WEB.pdf

Předmět SZZ: Právo (KPH/BZPRS)

(KPH – PRAVB/KPRVB Právo, KPH – SP/KSP Správní právo, KPH –KSZPP/KKSZP Katastr. a stav. zákon, pozemkové právo)

Bakalářský studijní program B6202

Studijní obor: Strukturální politika EU pro veřejnou správu

1. STÁTNÍ SPRÁVA A SAMOSPRÁVA

Organizace veřejné správy České republiky, organizační principy, subjekt x vykonavatel veřejné správy (přímý, nepřímý), působnost x pravomoc, orgány státní správy a jejich působnost, orgány místní samosprávy a jejich působnost, právní předpisy vydávané orgány veřejné správy.

2. SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

Pojem, subjekty správního řízení, zásady správního řízení x základní zásady činnosti správních orgánů, zahájení (o žádosti x z moci úřední) a průběh správního řízení, účastníci správního řízení, lhůty pro vydání rozhodnutí, náležitosti správního rozhodnutí a jeho vlastnosti, vady rozhodnutí, řádné a mimořádné opravné prostředky.

3. PRACOVNĚPRÁVNÍ VZTAHY

Charakteristika pracovního práva, obsah pracovního poměru, vznik pracovního poměru, pracovní smlouva, zkušební doba, zánik pracovního poměru, práce konané mimo pracovní poměr (DPP, DPČ), mzda, plat, průměrný výdělek, dovolená na zotavenou.

4. SPRÁVNÍ PRÁVO V SYSTÉMU PRÁVA

Právo (přirozené, pozitivní, právní norma, prameny práva), státní moc a dělba moci, právní řád České republiky, metody interpretace práva, ústavní základy správního práva (Ústava České republiky, Listina základních práv a svobod).

5. SPRÁVNÍ PRÁVO

Pojem, prameny správního práva, formy správní činnosti (formální, neformální, jiné úkony), správní uvážení, kontrola veřejné správy, odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

6. ZÁKLADNÍ ZÁSADY ČINOSTI SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ

Úprava, závaznost, zdroje, adresáti, význam, základní zásady činnosti správních orgánů x zásady správního řízení, související judikatura včetně případu KAJTA (1 As 30/2008-49), etika ve veřejné správě.

7. SPRÁVNÍ SOUDNICTVÍ

Pojem, správní soudy (působnost, příslušnost), přezkum rozhodnutí, typy soudních řízení, žaloba (náležitosti, lhůta pro podání žaloby, formy podání žaloby), soudní poplatek, účastníci řízení x osoby na řízení zúčastněné, opravné prostředky (mimořádné – kasační stížnost, obnova řízení).

8. SPRÁVNÍ TRESTÁNÍ

Trestání – pojem, správní trestání x trestní soudnictví, správní delikt včetně členění (subjekt deliktu, postavení subjektu, charakter porušených povinností, zavinění, účel sankce), typy správních deliktů [přestupky a jiné správní delikty – disciplinární (kárné, kázeňské), pořádkové], přestupek (pojem, okolnosti vylučující protiprávnost, skutková podstata, řízení o přestupku, zánik trestnosti).

9. KATASTR NEMOVITOSTÍ

Základní pojmy (nemovitost, pozemek, parcela, výměra, druh pozemku), obsah katastru nemovitostí (popis evidovaných nemovitostí, uspořádání katastrálního operátu), veřejnost katastru nemovitostí (rozsah veřejnosti, druhy poskytovaných informací a jejich forma, úplata za poskytnuté informace).

10. ZÁPISY DO KATASTRU NEMOVITOSTÍ

Základní pojmy (vklad, záznam, poznámka), řízení o povolení vkladu; druhy práv zapisovaných do katastru nemovitostí, druhy listin pro zápis do katastru nemovitostí, zápisy jiných údajů do katastru nemovitostí.

11. OBNOVA KATASTRÁLNÍHO OPERÁTU

Důvody obnovy, metody, postup při obnově operátu novým mapováním, přepracováním a využití výsledků pozemkových úprav.

12. VAZBA NA ZÁKONY SOUVISEJÍCÍ S KATASTREM NEMOVITOSTÍ

Správní řád (postup řízení), zákon o pozemkových úpravách (postup řízení, využití výsledků pozemkových úprav pro katastr nemovitostí), stavební zákon (základní pojmy, druhy dokumentace vydávané ve stavebním řízení, kolaudační řízení, vazba na katastr nemovitostí).

Literatura

- Uhlířová, M. a kol. (2015). *Základy práva*. Č. Budějovice: JU, EF.
- Bělina, M., & Drápal, L. a kol. (2019). *Zákoník práce* (3rd ed.). Praha: C. H. Beck.
- Bohadlo, D. a kol. (2018). *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: komentář*. Praha: Wolters Kluwer.
- Frumarová, K. (2017). *Správní trestání*. Praha: Leges.
- Bumba, J. (2007). *České katastry od 11. do 21. století*. Praha: Grada.
- Gerloch, A. (2017). *Teorie práva* (7th ed.). Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk.
- Hendrych, D. a kol. (2016). *Správní právo. Obecná část* (9th ed.). Praha: C. H. Beck.
- Hendrych, D. (2014). *Správní věda: teorie veřejné správy* (4th ed.). Praha: Wolters Kluwer.
- Janků, M. a kol. (2016). *Základy práva pro posluchače neprávnických fakult* (6th ed.). Praha: C. H. Beck.
- Mates, P. (2017). *Základy správního práva trestního* (7th ed.). Praha: C. H. Beck.
- Píkola, P., & Jansa, V. (2014). *Správní právo prakticky*. Praha: ČZU.
- Průcha, P. (2017). *Správní řád s poznámkami a judikaturou* (3rd ed.). Praha: Leges.
- Rozehnal, A. a kolektiv (2014). *Obchodní právo*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk.
- Sládeček, V., Pouperová, O. a kol. (2014). *Správní právo - zvláštní část - 2. vydání*. Praha: Leges.
- Sládeček, V. a Tomozsková, V. (2010). *Správní soudnictví v České republice a ve vybraných státech Evropy*. Praha: Wolters Kluwer.
- Štenglová, I., Dědič, J., Tomsa, M. a kol. (2019). *Základy obchodního práva*. Praha: Leges.
- Šustrová, D., Borovička, P. a Holý, J. (2017). *Katastr nemovitostí. 2. vydání*. Praha: Wolters Kluwer.
- Tintěra, T., Podrazil, P. a Petr, P. (2016). *Základy závazkového práva. 1. díl*. Praha: Leges.
- Varvařovský, P. (2015). *Základy práva. O právu, státě a moci*. Praha: Wolters Kluwer.
- Vedral, J. (2012). *Správní řád: komentář* (2nd ed.). Praha: Bova Polygon.

Právní předpisy:

- vyhláška č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška)
- vyhláška č. 358/2013 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí
- vyhláška č. 359/2013 Sb., o stanovení vzoru formuláře návrhu na zahájení řízení o povolení vkladu
- zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky
- zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů
- zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím
- zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

- zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení)
- zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze
- zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech
- zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)
- zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod
- zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich
- zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon)
- zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce
- zákon č. 500/2004 Sb., správní řád
- zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád)
- zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník